

РЕШЕНИЕ

№ 17693

гр. София, 23.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 23.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2034** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалбата на Д. П. Р. чрез пълномощник адв. А. против отказ на администратора и обработващ лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД, ЕИК[ЕИК], обективиран в отговор от 07.02.2025 г., да изтрие на основание чл. 17, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 личните му данни, да подаде информация за изменението на кредита в Централния кредитен регистър, след което да спре да подава личните му данни в Централния кредитен регистър към БНБ. Изложени са доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ. Навежда се твърдение, че оспорваният никога не е имал финансови отношения с „Юробанк България“АД. Обосновават се доводи, че дори и да е налице такова задължение, то същото е погасено по давност, като в тази връзка е депозирано възражение за изтекла погасителна давност до дружеството, в което изрично е оттеглено съгласието за обработване на личните данни и е направено искане, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. администраторът да спре да ги обработва, като ги заличи от регистрите, както и да спре да ги подава в Централния кредитен регистър на БНБ, поради отпаднал легитимен интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Претендира се отмяна на оспорения изричен отказ и задължаване на администратора на лични данни да преустанови обработката на личните данни на Д. П. Р. в системите на дружеството и да преустанови подаването на информация в ЦКР. Заявява искане за присъждане на разноски съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК. Ответната страна „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД в депозирано по делото писмено становище и писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и събраните по делото доказателства, както и извърши на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на посочените от жалбоподателя основания, на всички основания по чл. 146 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

От представените с преписката писмени доказателства се установява, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, като финансова институция по смисъла на чл. 3а от ЗКИ, е кредитор на Д. П. Р. по договор за кредит с идентификатор №141893, сключени между него и „Юробанк България“ ЕАД по силата на договор за прехвърляне на вземания № 1 от 18.10.2013 г., сключен между „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД и „Юробанк България“ ЕАД. Не е спорно, че ответникът е подавал информация за вземанията си спрямо Д. П. Р. по реда на чл. 10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. до Централния кредитен регистър (ЦКР).

Административното производство е образувано по заявление № 3/31.01.2025 г. до „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, депозирано от Д. П. Р., в което е налице изрично волеизявление за погасяване на вземанията по посочения кредит по давност, тъй като същият датира от преди повече от 10 години. Направено е изрично изявление, че длъжникът не желае и отказва доброволно да заплати сумите по погасения по давност кредит. Въз основа на тези изявления е обосновано искане, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът да спре да обработва личните данни на лицето, като ги заличи от регистрите, както и да спре да ги подава в Централния кредитен регистър на БНБ, поради отпаднал легитимен интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

С нарочен отговор от 07.02.2025 г. дружеството се е произнесло по така депозираното заявление, като е отказало удовлетворяването му. Отказът е мотивиран с това, че независимо от погасяването на задължението по давност, то остава да съществува и може да бъде изпълнено доброволно от длъжника. С оглед на това и на основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР възниква задължение да предоставя ежемесечно на ЦКР информация за кредитната задължнялост на всички свои клиенти до окончателното погасяване на задълженията им. По отношение на искането за упражняване на право по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че искането не може да бъде уважено, тъй като обработването на личните данни на Д. Р. продължава да е необходимо за целите, за които те са били събрани, а именно: за управление и събиране на вземането до неговото погасяване, като в допълнение на това за администратора на лични данни е налице и нормативно задължение да подава същите в ЦКР.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Направеното искане е по чл. 37б от ЗЗЛД до администратор на лични данни, какъвто несъмнено по силата на закона е "Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, а и същото попада в хипотезата на определението по чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679, което предвижда, че "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. На основание възникналото между страните облигационно отношение по силата на сключения договор за цесия между „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД и „Юробанк България“ ЕАД съдът приема за установено,

че Д. Р. е субект, чиито лични данни са обработвани от ответното дружество, респ., има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора нейни лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679. При това за ответника, като администратор на лични данни, съществува нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от него искане, съгласно разпоредбата на чл. 12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съгласно чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, § 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Интересът на „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД да упражнява правата си спрямо своето вземане (в резултат на цедирано вземане, произтичащо от договор за кредит) обосновава наличието на легитимен (законен) интерес по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" от ОРЗД. В случая е било налице и правното основание на чл. 6, § 1, б. "в" от същия Регламент за законосъобразно обработване на данни, произтичащо от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър, с която е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. При това, в качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 3а от ЗКИ, „Фронтекс Интернешънъл“ЕАД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 4, ал. 1 от същата Наредба.

Предвид изложеното, личните данни на жалбоподателя са били законосъобразно обработвани от администратора чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от ОРЗД - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора, като настоящ кредититор по договор за кредит. Наред с това, направеното от Д. П. Р. изявление, че отказва да изпълни задължението, като го намира за погасено по давност, преклудира тези основания за обработване. В разглеждания случай не се установява и не се твърди да е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. Приема се в съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 12441/13.12.2023 г. по адм. дело № 8782/2023 г. на ВАС, Пето отделение, че единствената възможност за ред, различен от съдебния на събиране на погасено по давност вземане е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл. 118 ЗЗД. Изричното изявление на длъжника, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Прието е, че тези волеизявления са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му, а именно: събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични

данни от администратора, за което изменение на кредита същият на основание чл. 10 от Наредбата следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за длъжника в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД. Посочено е и, че отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР, а именно: осигуряване на данни за кредитната им задължнялост, при липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, е очевидно, че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на длъжника спрямо дружеството, произтичащи от процесната цесия. Поисканото заличаване на личните данни на длъжника от ЦКР е от компетентността на последния.

Предвид всичко изложено настоящият съдебен състав намира, че постановеният от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД изричен отказ да спре да обработва личните данни на Д. П. Р. и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър се явява в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което и следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК правото на разноски е възникнало за оспорващия, поради което следва да му бъдат присъдени своевременно поисканите и доказани по делото разноски в общ размер от 1010 лв., от които 10 лева за заплатена държавна такса и 100 лева за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 14.02.2025 г.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 56 -ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата Д. П. Р. чрез пълномощник адв. А. изричен отказ на администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да изтрие на основание чл. 17, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 личните му данни, да подаде информация за изменението на кредита в Централния кредитен регистър, след което да спре да подава личните данни на Д. П. Р. в Централния кредитен регистър към БНБ.

ИЗПРАЩА преписката на администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД за ново произнасяне в 7-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите на решението.

ОСЪЖДА „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Д. П. Р. разноски по делото в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.